

RICK STRASSMAN, MD

Vaimumolekul DMT

Arsti teedrajavad uuringud
surmalähedaste kogemuste ja
müstiliste kogemuste
bioloogia vallas

Eesti Transpersonaalne
Assotsiatsioon

Originaali tiitel:

DMT : the spirit molecule : a doctor's revolutionary reasearch into the biology of near-death and mystical experiences / Rick Strassman.

Copyright © 2001 by Rick J. Strassman, MD

Tõlke kõik õigused kaitstud. Ilma autoriõiguse omaniku kirjaliku loata pole lubatud ühtki selle väljaande osa paljundada ei mehhaanilisel, elektroonilisel ega muul viisil, kaasa arvatud koopiaste tegemine.

Tõlkinud: Jürgen Innos

Toimetanud: Leelo Laurits

Korrektuur: Mariina Paesalu

Kujundus: Momo

Küljendus: Kalle Müller

© Eesti Transpersonaalne Assotsiatsioon, 2012

ISBN 978-9949-9168-4-9

SISUKORD

Tänuõnad	11
Sissejuhatus	15
Eessõna. Esimesed seansid	21

I osa. Ehituskivid 43

1. Psühheedeelsed ained	45
2. Mis on DMT?	69
3. Käbinääre. Saage tuttavaks vaimunäärmega	86
4. Psühheedelne käbinääre	99

II osa. Viljastamine ja sünd 123

5. 89-001	125
6. Labürint	138

III osa. Häälestus, olud ja DMT 163

7. Vabatahtlikud	165
8. DMT hankimine	183
9. Mõju all	192

IV osa. Seansid 203

10. Sissejuhatus seansikirjeldustesse	205
11. Tunded ja mõtted	209
12. Nähtamatud maailmad	233
13. Kontakt läbi loori. I osa	243
14. Kontakt läbi loori. II osa	264

- 15. Surm ja suremine 285
- 16. Müstilised seisundid 301
- 17. Valu ja hirm 318

V osa. Võtame aja maha 339

- 18. Mis sellest kõigest kasu on? 341
- 19. Allatulek 356
- 20. Kuidas ma pühadele varvastele astusin 375

VI osa. Mis saaks ja võiks olla? 393

- 21. Vaimumolekul DMT 395
- 22. Psühhedelsete uuringute tulevikuväljavaated 417

Lõppsõna 434

Märkused 437

SISSEJUHATUS

Aastal 1990, pärast 20-aastast pausi, hakkasin USAs taas läbi viima uuringuid, milles mõõdeti psühheedelsete ehk hallutsinogeensete ainete mõju inimestele. Nendes uuringutes vaadeldi N,N-dimetüültrüptamiini ehk DMT – äärmiselt lühiajalise, kuid võimsa toimega psühheedelikumi – mõju. Viis aastat kestnud projekti käigus manustasin 60 vabatahtlikule inimesele kokku umbes 400 doosi DMT-d. Uuringud toimusid New Mexico ülikooli meditsiinikoolis Albuquerque'is, kus töötasin tol ajal psühhiaatriadotsendina.

DMT köitis mind põhjusel, et seda ainet leidub meie kõigi kehas. Uskusin, et DMT allikaks on müstiline organike nimega käbinääre, mis paikneb aju keskel. Tänapäevane meditsiin teab selle väikese näärme rollist vähe, kuid sellel on rikas „metafüüsiline” ajalugu. Näiteks Descartes uskus, et käbinääre on „hinge asupaik” ning nii Lääne kui ka Ida müstilistes traditsioonides paiknes meie kõrgeim vaimne keskus just seal. Seepärast tekkis mul mõte, et järsku tulenevad loomulikult esinevad „psühheedsed” seisundid ülemäärasest DMT produktsioonist käbinäärmes. Sellisteks seisunditeks võivad olla näiteks sünd, surm ja surmalähedased kogemused, psühhoos ja müstilised kogemused. Alles hiljem, kui uuringud juba ammu käisid, tekkis mul mõte, et DMT võib etendada oma osa ka „tulnukate inimröövi ohvriks langemise” kogemustes.

DMT projekt põhines tiptasemel ajuteadusel, eriti mis puudutas serotoniini psühhofarmakoloogiat. Minu enda taust – olin olnud aastakümneid seotud zenbudistlike kloostrite ja

praktikatega – avaldas aga tugevat mõju sellele, kuidas me inimesi DMT-seanssideks ette valmistasime ja kuidas seansse valvasime.

„Vaimumolekul DMT” annab esmalt ülevaate, mida me psühheedelikumidest üldiselt, eriti aga DMT-st teame. Seejärel kirjeldame DMT uuringute projekti alates esimestest ideearendustest ning lõpetades komiteede ja järelevalvenõukogude kadalipu ning uuringute reaalse läbiviimisega.

Kuigi me kõik uskusime psühheedelsete ainete potentsiaalselt kasulikesse omadustesse, ei olnud uuringud kavandatud terapeutilistena, mistõttu katseisikuteks olid terved vabatahtlikud. Kogusime projekti käigus suurel hulgal bioloogilisi ja psühholoogilisi andmeid, millest suure osa olen praeguseks teadusväljaannetes avaldanud. Teisest küljest, vabatahtlike lugudest ei ole ma peaaegu mitte midagi kirjutanud. Loodan, et arvukad väljakirjutused enam kui tuhandest leheküljest märkustest, mis ma uuringute käigus tegin, annavad teile ettekujutuse selle keemilise aine tähelepanuväärsetest emotsionaalsetest, psühholoogilistest ja vaimsetest toimetest.

Nii uuringute käigus kui ka nende ümber tekkinud probleemide tõttu tuli uuringud 1995. aastal lõpetada. Hoolimata teele kerkinud takistustest olen psühheedelsete ainete kontrollitud kasutamise võimalike positiivsete mõjude osas positiivselt meeletatud. New Mexico uuringute tulemustele tuginedes leian, et DMT mängib tulevikus meie elus väga mitmetahulist rolli. Lõpetuseks pakun välja plaani, kuidas DMT-d ja teisi samalaadseid aineid tulevikus uurida, ning kirjeldan sellisteks uuringuteks optimaalset keskkonda.

Hiljuti lahkunud Willis Harman oli üks läbi aegade geniaalsemaid psühheedelsete ainete uurijaid. Oma karjääri algusperioodil manustas ta koos kolleegidega teadlastele LSD-d, et stimuleerida nende probleemilahendusoskusi. Nad avastasid, et LSD-l oli eriti tugev kasulik mõju loovusele. See teedrajav uurimus on jäänud

seni ainsaks teaduslikuks projektiks psühhedeelikumide mõjust loomingulisele protsessile. Kui ma Willist 30 aasta hiljem, 1994. aastal kohtasin, oli ta noetiliste teaduste instituudi president – selle organisatsiooni rajas kuuenda inimesena Kuule astunud Edgar Mitchell. Mitchelli müstiline kogemus, mille ta tagasiteel kosmosest Maad vaadates läbi elas, inspireeris teda uurima mitmesuguseid väljapoole traditsioonilist teadust jäävaid nähtusi, mida võib sellest hoolimata olla võimalik teadusliku meetodiga uurida.

Ühel päeval, pika jalutuskäigu ajal piki Kesk-California rannikut, lausus Willis mulle kindlal toonil: „Kui ei midagi enam, siis peaksime vähemalt psühhedeelikume puudutavat arutelu laiendama.” Just vastuseks sellele üleskutsese olen lisanud käesolevasse raamatusse äärmiselt spekulatiivseid ideid ning kirjeldanud põhjalikumalt isiklike motiive, mis ajendasid mind neid uuringuid ette võtma.

Selline lähenemisviis ei rahulda kedagi päris täielikult. See, mida me intellektuaalselt või isegi intuitiivselt teame, on teravas vastuolus sellega, mida me DMT abil kogeme. Nagu üks meie vabatahtlikest esimese suureannuselise seansi järel hüüatas: „Ohhoo! Seda ei osanud ma küll oodata!” Või nagu 13. sajandi Jaapani budistlik õpetaja Dogen lausus: „Tõde peab meile alati häirivalt mõjuma.”

Minu järeldus ei pruugi psühhedeelsete ainete kultuurist vaimustunutele meeldida: DMT-l iseenesest kasulik mõju puudub; vähemalt sama tähtis on kontekst, kus inimesed seda ainet tarvitavad. Range narkokontrolli pooldajad võivad raamatu hukka mõista, pidades seda DMT-kogemuse ülistuseks ning üleskutseseks tarvitada psühhedeelseid aineid. Traditsiooniliste religioonide järgijad ja eestkõnelejad võivad eitada väiteid, et farmakonide abil on võimalik vaimseid seisundeid saavutada ja müstilist informatsiooni hankida. Need, kes on elanud läbi „tulnukate inimröövi ohvriks langemise” kogemuse, või need, kes usuvad mainitud kogemustesse,

võivad tõlgendada minu väidet, et DMT on nende sündmustega tihedalt seotud, kinda heitmisenä end kogemuste „reaalsusele”. Minu väide, et DMT vallandumine käbinäärmes 49 päeva pärast eostamist võib tähistada vaimu ehk hinge sisenemist lootesse, võib olla vastukarva nii abordi pooldajatele kui ka vastastele. Aju-uurijad võivad protestida väite vastu, et DMT mõjutab pigem aju suutlikkust informatsiooni *vastu võtta*, mitte üksnes ei tekita teatud tajusid. Samuti võivad nad eitada seisukohta, mille kohaselt DMT lubab meie ajul tajuda tumedat ainet ehk paralleeluniversumeid – teisi eksistentsisfääre, mida asustavad teadvuslikud olendid.

Kui ma aga neid DMT-uuringute taga peituvaid ideid ja meie vabatahtlike kogemuste kogu spektrit ei kirjeldaks, jääks lugu poolikuks. Ning ilma radikaalsete ettepanekuteta, mis ma vabatahtlike seansse mõtestada püüdes välja pakun, jääks raamatu „Vaimumolekul DMT” osakaal psühheedelikume puudutavates diskussioonides parimal juhul väikeseks, halvimal juhul see aga koguni kitsendaks kõnealust valdkonda. Samuti ei oleks ma aus, kui ei jagaks omaenda spekulatsioone ja teooriaid, mis on kujunenud aastakümneid kestnud uuringute jooksul ning sadu DMT-seansse kõrvalt jälgides. Just sellepärast ma seda teen. Nii see kõik juhtus. Nii ma kõigest sellest arvan.

Arusaamine teadvusest on äärmiselt oluline küsimus. Sama oluline on asetada psühheedeelsed ained üldiselt, ja eriti DMT, sellisesse isiklikku ja kultuurilisse maatriksisse, kus nende kasu oleks maksimaalne ja kahju minimaalne. Sedavõrd laiaulatuslikus uurimisvaldkonnas tasuks ideid mitte kõrvale heita enne, kui need on realselt ümber lükatud. „Vaimumolekul DMT” on kirjutatud sooviga psühheedeelse ainet teemalist arutelu avardada ja laiendada.